

stand fra Byerne, idet vi ere komne til Rundskab om, at der er enkelte Kjøbstæder i Landet, som have Marker, der ligge i særdeles stor Afstand fra dem, endog i indtil en Milis Afstand; i disse Tilfælde vilde det neppe være rigtigt at lade Vægen foretage en saadan Rejse fra Kjøbstaden. — Forslaget under Nr. 3 gaaer ud paa en simpel Deling af Paragraphen. — Forslaget under Nr. 5 er foranlediget ved en Bemærkning af den høitæredede Justitsminister om, at Udtrykket „straffes med Fængsel“ ikke er tilstrækkelig tydeligt. Vi have derfor foreslaaet at henvide til den almindelige borgerlige Straffelovs § 17, for at gjøre forstaaeligt, hvad der menes. — Under Nr. 8 have vi foreslaaet, at Betalingen for Eighni, der udføres efter Foranstaltning af Politimesteren, skal udredes af det Offentlige. — Under Nr. 9 have vi foreslaaet tilføjet „Placat 17de Februar 1832 §§ 1—3“, saaledes at de dert indeholdte Bestemmelser ogsaa skulle ophæves ved nærværende Lov, og under Nr. 10 have vi fastsat en Frist for Lovens Strafftræden, hvilken vi have troet at kunne sætte til den 1ste Juli 1869. Disse Forslag ere alle foranledigede ved Bemærkninger af Justitsministeren ved 2den Behandling. — Udvalget har imidlertid tilladt sig at stille endnu et Forslag, som den æredede Justitsminister ikke opfordrede os til, men for hvilket vi syntes, der var Stemning ved 2den Behandling; det er et Forslag om, at Betalingen under visse Omstændigheder skulde kunne være lavere for Fjell, der ere stillede under særdeles uheldige økonomiske Vilkaar. Det vil sees, at endeel ærede Medlemmer af Thinget under Nr. 7 have stillet et Forslag, der gaaer i samme Retning, men Udvalget har troet at burde foreslaae et noget modificeret Forslag. De ærede Medlemmers Forslag angaaer nemlig kun de Tilfælde, hvori Betalingen skulde udredes for Huusmænd, Inderst, Haandværksvende, Dagleiere o. s. v., medens det er forekommet os, at det vilde være heldigere, om Bestemmelsen kom til at gjælde, naar Betalingen skal udredes af saadanne Personer eller deres Efterladte. Dernæst have vi troet, at det vilde

være heldigt at tilføie, at der, naar Begravelsen skete paa Fattigvæsenets Bekostning, skulde gives ordinair Betaling, idet der ingen Grund er til at fritage Fattigvæsenet for noget af denne, meget moderate, Betaling. Endelig troer jeg, at det allerede under 2den Behandling er erkjendt af de ærede Forslagsstillere, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at nedfætte Betalingen for Vægerne, da den for deres Vedkommende allerede er meget moderat. Vi have derfor næret det Haab, at de ærede 15 Medlemmer vilde finde, at der ved Udvalgets Forslag under Nr. 6 vil opnaaes det Væsentlige af, hvad de Herrer have tilsigtet, og at vi altsaa vilde blive enige om at vedtage det istedetfor de ærede Medlemmers. — De samme ærede Medlemmer have endnu optaget en anden Sag, som blev omhandlet under 2den Behandling, nemlig, at vedkommende Sogneraad skulde gjøre Forslag til Valget af Eighni. Der har været deelte Meninger i Udvalget om dette Punkt, men jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende ikke ynder Forslaget. Jeg troer ikke, at vi skulle overdrage Sogneraadene den Slags Forretninger, som ikke ere communale, og de længes neppe efter at faae med Ting at gjøre, som ikke høre under deres specielle Kald. Den æredede Justitsminister erklærede sig ogsaa under Sagens forrige Behandling derimod. Andre Medlemmer i Udvalget ere derimod gaaede ud fra den Tanke, at Sogneraadene skulde være mere egnede til at bedømme, hvem der er skiftet til disse Forretninger, og dette kan vel i mange Tilfælde være saa; men det er forekommet os Andre, at der for en Politimester stod saa mange Hjælpebidler aabne, til at skaffe sig at vide, hvem der kan være særlig egnet for den omhandlede Bestilling, at det ikke er værd at besvære Sogneraadene dermed. Dette er Grunden til, at nogle Medlemmer af Udvalget foretrække, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, medens andre Medlemmer af samme ere mere tilbøielige til at slutte sig til de ærede Medlemmers Forslag.

Beslutning: Vi have ganske rigtig under